

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΕΡΙΧ ΒΑΛΤΕΝΑΡ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΦΡΑΝΤΣΥ

Η Φράντσυ, η γοητευτική Φράντσυ Μάρβολ, ήταν οικονόμος στο σπίτι του Ρίτσαρτ "Αντερφορ. "Όλη τη μέρα καταγινόταν με την τακτοποίηση των λογαριασμών, με τις φροντίδες του γεύματος και μ' όλες τις φασαρίες ενός μεγάρου, όπως ήταν η κατοικία του "Αντερφορ.

Κι' ωστόσο, ποτέ δεν έκανε τήν παραμικρή φασαρία. Κυκλοφορούσε μέσα στα διαμερίσματα άθόρυβα, έκανε όλες τις δουλειές χωρίς να μιλάει και έδινε διαταγές στις καμαριέρες και στους υπηρέτες με μια υπερβολικά σιγανή φωνή. Η κυρία "Αντερφορ πολλές φορές σκεφτόταν ότι αυτή η νέα ήταν ένα αληθινό εύρημα.

— Η Φράντσυ, έλεγε συχνά, είναι η ψυχή του σπιτιού.

Και αν τολμούσε, δεν θα της έδινε καθόλου άδεια για να μη λείπει ούτε μια στιγμή από το μέγαρο. "Όσο η Φράντσυ Μάρβολ κάθε εβδομάδα είχε ένα δικό της απόγευμα. Αυτή τη μέρα, όταν πλησίαζε η ώρα της εξέδου της, φαινόταν υπερβολικά χαρούμενη. Διάλεγε πάντα την καλύτερη τουαλέττα, περιποιόταν εξαιρετικά την ωμορφιά της και στολιζόταν σαν να πήγαινε σε μια αισθηματική συνέντευξη.

Η φράου "Αντερφορ που είχε τα διπλά χρόνια της Φράντσυ καταλάβαινε ότι αυτή η τόσο φρόνιμη κι' έξυπνη οικονόμος της, διέθετε το απόγευμά της με τον άνθρωπο που ελάτρευε. Από ευγένεια όμως ποτέ δεν την είχε ρωτήσει πού πήγαινε και τί την έκανε να είναι τόσο χαρούμενη. Κ' η Φράντσυ, η πεντάμορφη Φράντσυ Μάρβολ, κάθε Πέμπτη απόγευμα εξαφανιζόταν από το Βερολίνο και γύριζε μόνον την ώρα που ήταν άπαραίτητη η παρουσία της.

Αυτή η ιστορία εξακολουθούσε πολλά χρόνια τώρα. Το περίεργο δε είναι ότι ούτε οι φίλοι του σπιτιού, ούτε η γνωστή της "Αντερφορ την είχαν συναντήσει είτε στον δρόμο, είτε στα κέντρα, ούτε τέλος πάντων εκεί που μπορούσε να διασκεδάσει ένας άνθρωπος. Κι' αυτό δεν άργησε, φυσικά, να κινηθεί το ενδιαφέρον της κ. "Αντερφορ, η οποία άπεφασισε τέλος να λύσει το μυστήριο αυτής της ολιγόωρης εξαφάνισης της Μάρβολ. Και ένα απόγευμα την ώρα που η Φράντσυ βγήκε από το σπίτι, την ακολούθησε με κάθε προφύλαξη. Στην αρχή εκείνη ανύποπτη προχώρησε λίγο εις τόν δρόμο. "Επειτα κάθησε σ' ένα κέντρο και πήρε ένα γλυκό.

— Έδω θα έχω καμιά συνέντευξη! σκέφθηκε η "Αντερφορ.

Μά δεν πρόλαβε να κάνει καμιά άλλη σκέψη. Ένα πολυτελές αυτοκίνητο, ύστερα από λίγες στιγμές στάθηκε έξω από αυτό το κέντρο, ο σωφέρ άνοιξε με σεβασμό την πορτίερα της λιμουζίνας και η Μάρβολ έσπευσε ν' ανέβη σ' αυτοκίνητο, το οποίο κατόπιν ξεκίνησε με μεγάλη ταχύτητα.

Η φράου "Αντερφορ είχε την έμπνευση να σημειώσει τον άριζο του πολυτελούς αυτοκινήτου: Ήταν το 29567.

— Θα είναι του φίλου της, συλλογίστηκε. Κι' αυτός ο άνθρωπος πρέπει να είναι παντρεμένος για να μην έρχεται ο ίδιος να πάρει την Φράντσυ. Θα είναι κάποιος που δεν θα πρέπει να έκτεθη. "Αλλά ποιός είναι αυτός ο άνθρωπος ;

Η γυναικεία περιέργεια της άρχισε φυσικά να την βασανίζει. "Ηθελε να λύσει με κάθε τρόπο αυτό το μυστήριο της Φράντσυ. "Αλλωστε έπρεπε να ιδεί μήπως αυτή η νέα δεν ήταν τόσο έντιμη όσο παρουσιαζόταν κι' αν θα έπρεπε να εξακολουθή να της έχει τυφλή έμπιστοσύνη. Και αυτές τις σκέψεις της έκρινε καλό να της πει στον άνδρα της. "Εκείνος την κύτταξε παραξενεμένος. "Επειτα σήκωσε μ' άδιαφορία τους ώμους του και της είπε:

— Δεν ξέρω τί σ' ενδιαφέρει έσένα όλη αυτή η ιστορία. Η Φράντσυ είναι μια πολύ καλή και σοβαρή νέα. "Αν μάθω ότι την κατασκοπεύεις, θα πάψω ίσως να αισθάνεται για σένα αυτό τον σεβασμό που έχει τώρα. Κύτταξε λοιπόν τη δουλειά σου και μη σ' ενδιαφέρει τί κάνει τη μέρα της εξέδου της.

Μά η "Αντερφορ δεν έννοούσε να ήσυχάσει:

— Πρέπει, του έλεγε, να μάθω τί άνθρωποι μένουν στο σπίτι μου. Μπορεί η Φράντσυ να έχω μπλέξει σε μια ύποπτη ιστορία και μια μέρα να μάς θεωρήσουν και μάς ως συνενόχους της.

— Τί ιδέες πού περνούν από το μυαλό σου! της είπε ο σύζυγός της. Σιγά-σιγά θα πιστέψης ότι η Φράντσυ είναι μυστική πρά-

κτωρ καμμιός ξένης χώρας κι' ότι εργάζεται στο σπίτι μας επειδή ξέρει τις μεγάλες σχέσεις μου και μπορεί να παρακολουθή όλες τις συνομιλίες μας.

— Διόλου παράξενο! έκανε η φράου "Αντερφορ. Λίγες τέτοιες ιστορίες βλέπουμε να γίνονται στον κινηματογράφο; Το καλύτερο λοιπόν πού έχιναι να κάνουν είναι να μάθω ποιος είναι ο ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου 29567. "Ο "Αντερφορ δεν έφερε καμιά αντίρρηση γιατί ήθελε να γλυτώσει από αυτές τις έξωφρενικές συζητήσεις της γυναίκας του. Της ύποσχέθηκε λοιπόν ότι θα μάταινε ότι του είχε ζητήσει και έφυγε από το σπίτι συλλογισμένος. Ναι, η αλήθεια είναι ότι η Φράντσυ τους έκρυβε ένα μυστικό. Το είχε καταλάβει κι' εκείνος από τις προφυλάξεις που έπαιρνε κάθε φορά που έβγαινε από το σπίτι. "Αλλά ποιό ήταν τέλος πάντων αυτό το μυστικό; Μήπως θα μπορούσε άρα γε να το διαφωτίσει αν μάταινε τόν ιδιοκτήτη αυτού του αυτοκινήτου;

Περίεργος τηλεφώνησε σ' έναν φίλο του αστυνομικό και του ζήτησε σχετικές πληροφορίες. "Επειτα από λίγο είχε την άπάντησι. Το αυτοκίνητο 29567 άνηκε στον πλούσιο έμπορο Γιόχαν Λίγκε, ο οποίος καθόταν στη λεωφόρο Χίντεμπουργκ.

Αυτό φυσικά δεν τόν ίκανοποίησε. "Ηξερε καλά αυτόν τόν Γιόχαν Λίγκε. Αυτός μάλιστα του είχε συστήσει την Φράντσυ για οικονόμο του σπιτιού του. Δεν ήταν δε καθόλου από τους ανθρώπους, στους οποίους άρέσουν η αισθηματικές περιπέτειες. "Όταν ο "Αντερφορ διεθίβασε αυτές τις πληροφορίες στη γυναίκα του, εκείνη θυθίστηκε σε μεγάλη συλλογή. "Ηξερε ότι ο Λίγκε ήταν παντρεμένος ότι είχε μια πολύ χαριτωμένη γυναίκα και ένα μικρό παιδάκι σωστό άγγελουδι. Ποιός ήταν λοιπόν η σχέσεις του με την Φράντσυ; Ήταν τρυφερός φίλος της ;

"Από εκείνη τη μέρα άρχισε λοιπόν να κατασκοπεύει τη Φράντσυ, να παρακολουθή κάθε κίνησή της και να ύποπτεύεται άκόμη και τις σκέψεις της. Και για να λύσει πειά το μυστήριο της Μάρβολ, άπεφασισε να έπισκεφθή την κ. Λίγκε, η οποία ήταν γνωστή της και να της αναφέρει με κάθε λεπτομέρεια αυτή την ιστορία.

Και πράγματι έτσι και έγινε. Η φράου Λίγκε άκουσε την "Αντερφορ με μεγάλη προσοχή. Φαινόταν υπερβολικά ταραγμένη και ήταν άδύνατο να συγκρατήσει τα δάκρυα της. Η σκέψη ότι ο άνδρας της την άπατούσε της είχε τσακίσει για πάντα τη ζωή.

Με δάκρυα στα μάτια έξωμολογήθηκε στην "Αντερφορ όλη την ιστορία της καθώς και το ότι για να εύχαριστήσει τόν άνδρα της είχε υιοθετήσει ένα παιδί πού της έφερε μια νύχτα εκείνος και το οποίο είχε θρει καθώς έλεγε, έξω από την πόρτα του σπιτιού. Η "Αντερφορ δεν ήθελε και πολύ για να καταλάβει τί είχε συμβή αλλά για να βεβαιωθεί καλύτερα έκρινε καλό να ρωτήσει την ίδια τη Φράντσυ.

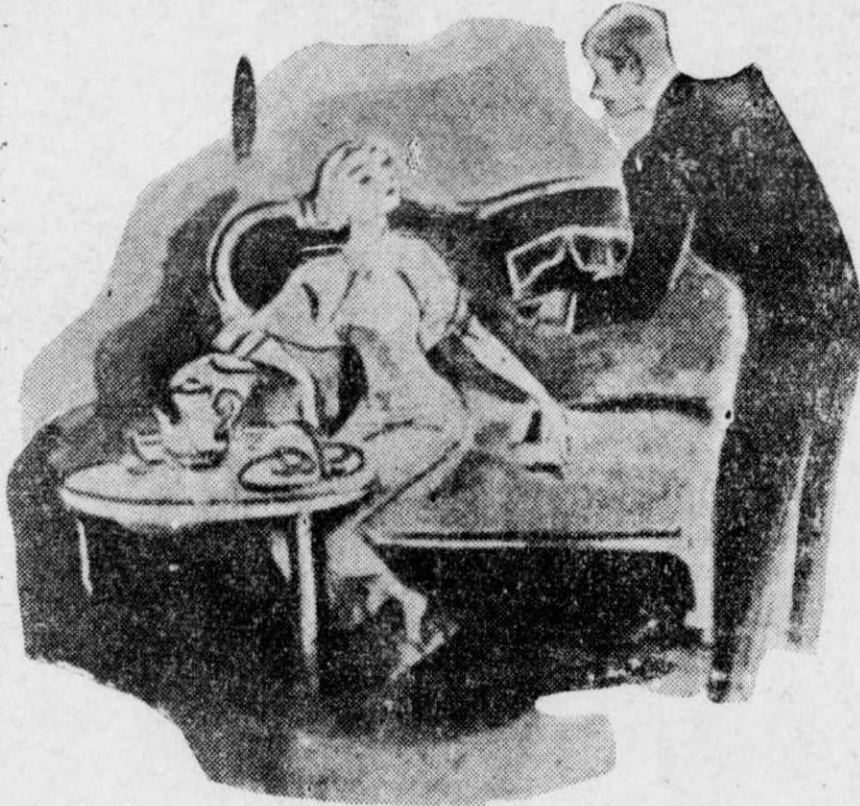
Μάρβολ, της είπε αυστηρά, ξέρω ότι έχεις ένα παιδί, το οποίο σου ανατρέφει τώρα η κ. Λίγκε. Ξέρω άκόμη ότι πιγαίνεις και το βλέπεις κάθε εβδομάδα την ήμερα της εξέδου σου.

"Εκείνη έγινε κατάχλωμη και άρχισε να τρέμει.

— Λυπηθήτε με! φώναξε. Αυτό το παιδί δεν σας φταίει τίποτε να τού καταστρέψετε την ευτυχία του. "Εμένα, κάνετε με ότι θέλετε. Ναι, ήταν ένα παληό σφάλμα μου. "Ο πατέρας του παιδιού μου δεν ζή πειά "Ο κ. Λίγκε με είδε την ώρα πού το έγκατέλειπα στην πόρτα του. Με λυπήθηκε και το κράτησε γιατί ήθελε ένα παιδάκι. Και φάνηκε τόσο καλός, ώστε μου θρήκε δουλειά κοντά σας και μια φορά την εβδομάδα μου έπιτρέπει να βλέπω το παιδί μου.

Η φράου "Αντερφορ, μετανοημένη για όλες αυτές τις άδικριότητες της, άπεσύρθη άμίλητη στο διαμέρισμά της. Η Φράντσυ όμως μ' όλη την θλίψη της έννοιωθε μια κρυφή χαρά. Δεν είχε άποκαλύψει τελείως το μυστικό της. Δεν είχε πει ότι ο Λίγκε πριν να παντρευθή ήταν φίλος της κι' ότι αυτό το παιδί ήταν δικό του. Ούτε ότι την άγαπούσε περισσότερο από την πραγματική γυναίκα του γιατί του είχε χαρίσει ένα χαριτωμένο άγοράκι έναν άντάξιο κληρονόμο του ονόματός του.

Κ' η Φράντσυ, για πρώτη φορά, ύστερ' από πολλά χρόνια έκλαψε παραπολύ από τη χαρά, μά και τη θλίψη της.

— Διόλου παράξενο, έκανε η Φράου "Αντερφορ.